॥ ५ ॥ ६ ॥ प्रतिभानंसमयेस्फूर्त्तिः ॥ ७ ॥ वर्चःशरीरेविद्यैश्वर्यादिजंतेजःतद्वान्वर्चस्वी तेजःशौर्यतेनयुक्तः चतुराख्यानपंचमान्चतुःचतुःसंख्यान्विभक्तिलोपआर्षः आख्यानंभारतादि चतुरप्रियंआख्यानंचतुराख्यानमितिमध्यमपदलोपेनवाशाकपार्थिवादिवत्समासः ॥ ८ ॥ गुरुशुश्रूषांमेधांचप्रत्येकमष्टगुणांअधीतेप्राप्नोति गुणाश्चवाक्यशेषादेवयथायथमूह्याः ब्रह्मचर्यउपस्थनिग्रहः दाक्ष्यंअनालस्यं प्रसवैर्द्वैमातुःकुलेद्वेपितुस्तैश्चतुर्भिः वयसातारुण्येन ॥ ९ ॥ रक्षितापालकः अकत्थनइतिपालकश्चेतिश्लाघाराहित्यं स्थूलमिवसुज्ञेयंलक्ष्यंलक्षयितुंयोग्यंसूक्ष्मंयस्य सूक्ष्मानप्यर्थान्स्थूलवद्झटित्येवावगच्छतीत्यर्थः दातावा ॥ १० ॥ रूपवान्सुंदरः ॥ ११ ॥ कांतःसुखदः अतएवप्रियःप्रेमास्पदं प्रसववयोव्यतिरिक्ताब्रह्मचर्यादयोऽष्टौशुश्रूषागुणाःसत्यवाक्कादयःपूजितत्वादन्येष्टौमेधागुणाइतिविभागः यद्वा

तांदृष्ट्वाविदितोत्दृष्टःस्वागतेनार्चितस्तया ॥ सुखासीनःसुखासीनांस्मितपूर्वंवचोऽब्रवीत् ॥ ५ ॥ विदितंतेस्तुसुश्रोणिप्रहितोहमिहागतः ॥ त्रिदिवस्यैकराजेनत्वत्प्रसादाभिनंदिना ॥ ६ ॥ यस्तुदेवमनुष्येषुप्रख्यातःसहजैर्गुणैः ॥ श्रियाशीलेनरूपेणव्रतेनचदमेनच ॥ प्रख्यातोबलवीर्येणसंमतःप्रतिभानवान् ॥ ७ ॥ वर्चस्वीतेजसायुक्तःक्षमावान्वीतमत्सरः ॥ सांगोपनिषदान्वेदांश्चतुराख्यानपंचमान् ॥ ८ ॥ योधीतेगुरुशुश्रूषांमेधांचाष्टगुणाश्रयां ॥ ब्रह्मचर्येणदाक्ष्येणप्रसवैर्वयसापिच ॥ ९ ॥ एकोवैरक्षिताचैवत्रिदिवंमघवानिव ॥ अकत्थनोमानयितास्थूललक्ष्यःप्रियंवदः ॥ १० ॥ सुहृदश्चान्नपानेनविविधेनाभिवर्षति ॥ सत्यवाक्पूजितोवक्तारूपवाननहंकृतः ॥ ११ ॥ भक्तानुकंपीकांतश्चप्रियश्चस्थिरसंगरः ॥ प्रार्थनीयैर्गुणगणैर्महेंद्रवरुणोपमः ॥ १२ ॥ विदितस्तेर्जुनोवीरःसस्वर्गफलमाप्नुयात् ॥ तवशक्राभ्यनुज्ञातःपादावद्यप्रपद्यतां ॥ तदेवंकुरुकल्याणिप्रपन्नस्त्वांधनंजयः ॥ १३ ॥ एवमुक्तास्मितंकृत्वासंमानंबहुमन्यच ॥ प्रत्युवाचोर्वशीप्रीताचित्रसेनमनिंदिता ॥ १४ ॥ यस्त्वस्यकथितःसत्योगुणोद्देशस्त्वयामम ॥ तंश्रुत्वाऽव्यथयंपुंसोवृणुयांकिमतोर्जुनं ॥ १५ ॥ महेंद्रस्यनियोगेनत्वत्तःसंप्रणयेनच ॥ तस्यचाहंगुणौघेनफाल्गुनेजातमन्मथा ॥ गच्छत्वंहियथाकाममागमिष्याम्यहंसुखं ॥ १६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिइंद्रलोकाभिगमनपर्वणिचित्रसेनोर्वशीसंवादेपंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ वैशंपायनउवाच ततोविस्मृज्यगंधर्वंकृतकृत्यंशुचिस्मिता ॥ उर्वशीचाकरोत्स्नानंपार्थप्रार्थनलालसा ॥ १ ॥

शुश्रूषाश्रवणंचैवग्रहणंधारणंतथा ऊहापोहार्थविज्ञानंतत्त्वज्ञानंचधीगुणाइतिधीगुणाष्टकंप्राप्तं ॥ १२ ॥ स्वर्गफलंत्वत्संगं तवपादावितिप्रपन्नइतिचरतार्थिनोदीनतादर्शिता ॥ १३ ॥ बहुमन्यमत्वा ॥ १४ ॥ गुणोद्देशःगुणलेशः तंअर्जुनं पुंसःयतःकुतश्चित्सकाशाच्छ्रुत्वाअव्यथयं स्वार्थेणिच् प्रागेवकामव्यथांप्राप्तवत्यस्मिअतोहेतोरर्जुनंकिंवृणुयामितिकाक्वाप्रागेवतत्वंदर्शयति ॥ १५ ॥ १६ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेपंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ततइति ॥ १ ॥

Digitized by Google